

Julijana Pojnkher. Bolana je bila večnoma vse leto. V Ormožu je bila operirana. Operacija je dobro prestala, doma pa je začela zopet bolehati ter je ležala v hudih bolečinah tri mesece. Zapušča tri nedorošle otroke. Pogreb se je vršil dne 9. februarja pri obilni udeležbi občinstva.

Smrt v Dravogradu. V preteklem tednu smo pokopali Wolfa, usnjara in posestnika iz Dravograda. Bil je splošno priljubljen, pošten in pravičen. Naj počiva v miru!

Smrt je pobrala smehljajočo deklico. V Ciglencih pri Sv. Martinu pod Vurbergom je po kratki in mučni bolezni umrla 15letna Tina Valentin, ki je bila vedno vesela in smehljajoča. Za njo žalujejo posebno dekleta, njene svestnice, ki so jo spremljale v obilnem številu na zadnji poti. Naj ji bo zemljica lahka, staršem, bratu in sestram pa naše iskreno sožalje!

Sirkov majer je umrl pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Umrl je nekdanji dolgoletni »Sirkov majer« Franc Galun, star 70 let. Ko se je na pustni večer s svojo družino vračal od obiska pri svojih nekdanjih gospodarjih, ga je zalotila vsled srčne kapi nagla smrt, pa ne nepripravljenega: saj je še prejšnjo nedeljo bil pri sv. obhajilu in dan na dan je bil navadno med prvimi v cerkvi. Poštenjak, stara korenina, vse življenje skrben in delaven, blag mož in oče, naj uživa bogato plačilo pri Bogu, ki naj tolaži žalujočo vdovo in otroke!

Smrt vzgledne žene. Pri Sv. Rupertu v Slov. goricah je 4. februarja umrla Lizika Senekovič. Bila je zvesta krščanska žena. V 40 letu je zapustila moža, sina in hčerko. Domači pevec so ji ob grobu zapeli žalostinko v slovo. Naj ji bo zemljica lahka, možu in preostali pa naše iskreno sožalje!

V lepi starosti 88 let je v Nedelici mirno v Gospodu zaspal posestnik Hozjan Jožef. Naj mu bo lahka zemlja — preostali pa naše sožalje!

Smrt je kosila pri Sv. Andražu v Haložah. V novem letu je začela smrt pri starih. V Sp. Leskovcu je 11. januarja pobrala Kozel Marijo v 83. letu. V Trdobojcih je 25. januarja vzela po daljši bolezni krojača Šmigoc Matevža v 76. letu. V Mali Varnici je v snegu naša samskega vinčarja v 59. letu. V Gradiscu nas je 3. februarja v 68. letu zapustila vdova Cafuta Marjeta. Po dolgi bolezni je dne 12. februarja v 60. letu zatihnil trudni oči blagi brat dveh dobrih sester Filip Petrovič v Veliki Varnici. Bolezen si je nakopal v svetovni vojni v Galiciji. Tem petim so sledili še trije otroci v krstni obleki. Če od 12 rojencev odštejemo osem umrlih, nam ostane majhen prebitek: štirje. Vsem našim ljubim rajnim mir in pokoj!

Vzorna žena umrla. Dne 11. februarja je umrla v Galiciji pri Celju daleč naokrog znana in priljubljena Franciška Pečnik ali pod splošnim imenom znana Krušjekova teta iz Gorice. Dočakala je lepo starost 85 let. Bila je hotra nad osemdesetim otrokom. Sploh je bila zgled krščanske žene in matere. Še lansko leto smo jo videli vsak prvi petek v mesecu pri mizi Gospo-

dovi, pa čeprav je imela do cerkve akoraj eno uro. Kako je bila rajna priljubljena, je pokazal njen pogreb, katerega se je udeležilo veliko število ljudi od blizu in daleč. Naj ji presv. Srce Jezusovo, katero je v življenju tako goreče častila, bogato poplača vsa njena dobra dela! Naj počiva v miru! — Žalujocim ostalim naše iskreno sožalje!

Smrt zaslužnega moža. Dne 7. februarja je umrl v Celju, Cesta na grad št. 9 gospod Perc Andrej. Pokojni je bil dologleten naročnik »Slov. gospodarja« ter zaslužen za slovensko narodno stvar, za kar mu bodi Bog obilen plačnik, preostali pa naše iskreno sožalje!

Spomin na rajnega msgr. župnika Jakoba Gašparič. Od Sv. Ruperta nad Laškim smo prejeli: Iskrenemu sožalju za rajnim trboveljskim župnikom Jakobom Gašparič se pridružujemo tudi župljani Sv. Ruperta nad Laškim. Rajni gospod je bil namreč celih 14 let, od leta 1910 do 1924, tudi naš predobri dušni pastir. Ko tem potom izražamo svojo globoko žalost nad prezgodnjo smrtjo blagega gospoda, se čutimo dolž-

ne, izjaviti vsem tistim, ki so imeli srečo biti njegovi župljani, da je bil rajni gospod tudi v naši tako razsežni, vseskozi hriboviti, zato nad vse težavni župniji nadvse dober, očetovski, skrbni in požrtvovalni dušni pastir. Z nami je gospod Gašparič ne samo delil vse nadloge in nepopisna trpljenja svetovne vojne, on nam je bil vsa težka leta najboljši svetovalec, pomočnik in tolažnik. Prevzel je gospod v tistih težkih časih k vsem dušnopastirskim težavam še breme občinskega tajnika ter zlasti v tej službi storil in posređoval župljanom neštivilne dobrote. V župnijski kroniki je g. Gašparič nad vse skrbno in vestno zabeležil vse dogodke, trpljenja in nadloge svetovne vojne, vse padle vojake, vse v vojake odpoklicane. V teh lepih spominih nas je težko zadela vest o smrti preblagega gospoda, in zato smo se na povabilo sedanjega župnika na osmi- no njegove smrti, dne 9. februarja, mnogoštevilni zbrali v cerkvi pri žalni službi božji za rajnim nepozabnim duhovnim očetom. Počivaj v miru, dobri dušni pastir, Bog Ti naj poplača vse dobrote Tvojega blagega srca!

Dopisi

Dravska dolina

Dravograd. Sv. misijon bomo imeli letos v naši prostiški cerkvi od 12. do 19. marca. Vodili ga bodo očetje frančiškani: p. Gabrijel Planinšek iz Ljubljane, p. Benvenut Winkler iz Ljubljane in p. Otmar Vostner z Brezje. Že sedaj se skrbno pripravljamo! Vsaka družina v župniji bo dobila tiskano vabilo s natančnim sporedom. Vsi sodelujmo, da bo ta misijon v Dravogradu dobro uspel. Sv. misijon v takem obsegu najstarejši farani ne pomnijo. Udeležimo se tega — bogve, če bomo prihodnjega še doživeli. Morda je to zadnji klic milosti božje, ki nas hoče spraviti z Bogom. Vse, ki hodite v našo cerkev k nedeljski službi božji, vabimo, da se tudi misijon- skih prireditev udeležite. Posebno slovesen bo zaključek na Jožefovo zvečer z rimsko procesijo po trgu. — Naša prostiška cerkev je lansko leto dobila vsa nova vrata, zunanja in notranja-mrazolovna. Za pokritje kamenitega tlaka pa so se nabavili novi kokosovi tepihi. Sicer bi v letošnji zimi v naši cerkvi ne mogli vzdržati. — V minulim letu smo imeli v naši župniji skrajno malo mrlincev, samo 11, pa še od tega osem otrok. Rojenih je bilo 33; poročenih 13 parov.

Kozjak

Kapla. Naša planinska vasica je slavila dne 11. t. m. lepo slavo, dobili smo namreč nov telefon, ki je bil ta dan izročen javnemu prometu. Mi smo oddaljeni od železniške postaje Sv. Ožbolt 8 km, 800 m visoko na severni meji in nimamo nobene cestne zveze z ostalim svetom razen globač, ki vodijo v dolino in ki so v primeru deževja neuporabne. Za napredek našega kraja se je zlasti zavzel bivši poslanec g. Gajšek, ki nam je omogočil novo zvezo s telefonom. Po mnogih intervencijah se mu je posrečilo, da smo

to novo napravo dobili, ki stane državo 40.000 dinarjev. Tudi domača občina je prispevala z delom in prevozom, da je bilo vse čimprej gotovo, pa še vseeno nas je huda zima prehitela, tako, da smo delo prekinili za dva meseca. — Gospod župnik je že pri pridigi omenil pomen tega telefona za naš kraj in ljudstvo poučil, kako se ga lahko poslužuje. On je tudi blagoslovil naprave. Bivši poslanec g. Gajšek je v daljšem govoru obrazložil vso skrb naše stranke za severno mejo, zlasti postavitev železniških postaj, zgraditev cest in vodovodov. Povedal je, da je g. ban dal za ceno za Kaplo 200.000 din, da se z delom takoj prične, čim skopni sneg. — V imenu poštne uprave je g. Zmazek, šef t. t. odseka iz Maribora s primernim govorom izročil javni uporabi telefon. G. šolski upravitelj pa se je zahvalil posebno g. Gajšku za ves njegov trud v imenu državnega uslužbenstva, ki na tem težkem mestu vrši svojo dolžnost. — Med prisotnimi smo videli zlasti mnogo onih, ki so bili naši politični nasprotniki. Upamo, da bodo uvideli, da je naša pot prava in se priključili nam ter nam pomagali graditi in ne bodo rušili ono kar mi postavljamo.

Pohorje

Ribnica na Pohorju. Pred par dnevi je bilo na dražbi prodano v Huem kotu posestvo, na katerem je kmečka družina gospodarila skoro sto let, vsled tega, ker lastnica-vdova ni mogla plačati 4000 din dolga, čeprav je posestvo vredno 300.000 din. Lastnica ni mogla dobiti potrebnega posojila. Tako gre naš pohorski kmet počasi s posestev, ki prehajajo v roke veleposestnikov. Ti porušijo poslopja in zasadijo polja in travnike z gozdom in tam, kjer so delale na polju pridne kmečke roke, nastaja gozd, kmet pa gre kot

videli predvčerajšnjem v mestu. Kupoval je nekaj na trgu.

»Kakšen je?«
»Oblečen je kakor berač, pa ni beračil.«
»Ah, dobro! Prišel bo v Jelenje.«
»Misiš?«
»Gotovo bo prišel. Toda kje prebiva? Kam je šel?«
»Ne vem. Bratje so ga vprašali. Ni jim hotel povedati.«
»Dobro, prišel bo. Toda čuj, kum, zdaj ti bom jaz rekel besedo.«
»Kaj je?«
»Daj mi denarja! Treba mi ga je.«
»Jaz tebi? Ho, ho, ho! Ali je kum znorel? Od kod črnuhu grdemu denar?«
»Ne čenčaj! Jaz vem, kar vem. Ti si včeraj Juriju prodal kobilo.«

Cigan se je stresel od jeze.
»Da, prodal sem, plačal pa mi jo šele bo,« je zamrmral jezo skozi zobe.
»Ne cigani! Za gotov denar si mu jo dal. Daj denar! Lačen sem, žejan, tobaka nimam.«
»Pa sedi, ostani tu, fej z nami, na, vzemi si tobaka iz mojega mehurja!«

»Nočem, denarja hočem.«
»Ne dam.«

»Ne daš?«
»Ne.«
»Dobro. Tedaj pojdem na sodnijo pa bom povedal, kak svat si, kdo je Martinu pobil živino, kdo mu zažgal seno.«

Cigan je zlezal vase, zaškripal — toda naglo je planil:

»Eh, tudi tebe bodo zaprli; ti si me za to plačal.«
»To mi je vseeno, bom imel vsaj hrano in stanovanje, kaj meni? Jaz nimam žene in otrok, toda ti —«
»Kdo mi bo dokazal?«
»Tvoje šilo, ki ga imajo na sodišču.«
»Šilo je šilo.«
»Ni,« se je pisar hudobno nasmejal. »Tvojih šil je dosti po vasi, vsako ima svoje znamenje in pri državi majhen križec. Rekli bodo kmetje, čigavo je, povedali bodo tudi tvoji bratje cigani, da je šilo Ugarkovič koval, samo da sebe operejo.«

»A ti si mi kum? Ti si kum? Kje ti je duša?« je zastokal kovač napol ihtoč.

»Daj ti moji duši mir! Želodcu ni mar za kumstvo. Denarja mi daj!«

Črni kovač se je grizel od jeze. Vzdihnil je in segel v žep, privlekel mošnjico iz njega, jo odprl in začel drobiti preštovati.

»Papirja, papirja, kum!« je velel pisar hladno, »ni-

da nariše zemeljsko karto po spomini. V sedmih urah je brez vsake pomoči in tudi brez vsake druge karte izvršil to delo in sicer z veliko natančnostjo. Razen celin in poedinih dežel na njih je narisal vsa večja gorovja, otoke in reke in 500 mest je postavil natančno tja, kamor spadajo. Mladi mož ima dobesedno ves svet v svoji glavi.

★
Obleke iz aluminija
Da je mogoče iz stekla izdelati tkanine, ki so uporabne za izdelavo oblek in nogavic, je bilo še pred kratkim novost. Sedaj ni več. Avstralski strokovnjaki pa izdelujejo sedaj iz plutovine blago, ki se odlikuje s svojo lahkoto, nepremočljivostjo in trdnostjo. Njih ameri-

hlapec s trebuhom za kruhom. Ali ni žalostna usoda našega dobrega Pohorja? Kaj pravi k takim primerom komisija za prenos nepremičnin?

Slov. Bistrica. V nedeljo, 25. februarja, ob treh popoldne nas obiščejo člani Prosvetnega društva iz Črešnjevca. Na odru v hotelu Beograd vpriporijo pretresljivo dramo »V temotie, v treh dejanjih. Ker so Črešnjevčani naši najbližji sosed, so vsi prijatelji naše prosvete iskreno vabljeni!

Slovenske gorice

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« namerava vpriporiti dne 25. februarja t. l. po večernicah v društveni dvorani ljudsko igr »Številka 13«. Zaradi pretresljive vsebine bo igra vsem ugajala. Zato so prijatelji vabljeni k najobilnejši udeležbi.

Sv. Urban pri Ptuj. Dekliški krožek pri Sv. Urbanu priredi v nedeljo, 25. februarja, ob treh popoldne igr »Nevesta iz Amerike«. Obenem nastopijo mladenke s simboličnimi vajami. Med odmorom igra naš novi tamburaški zbor.

Mursko polje

Veržej. Duhovne vaje za salezijanske sodelavke in sodelavke bodo letos v kapeli Marijanišča od 5. marca zvečer do 9. marca zjutraj. Vabimo k obilni udeležbi!

Dravsko polje

Maribor. Nekrep Marija, lastnica gostilne »Pri zlatem konju« v Vetrinjski ulici, obhaja 24. februarja svojo 50. letnico. Slavi dvojni jubilej, ker bo prihodnje leto tudi 25 let, odkar je gostilničarka. Jubilarica izvira iz znane in splošno spoštovane družine Koropec iz Poljčan, kjer je imel gostilno dolga leta tudi njen oče, sedaj že pokojni Simon Koropec. Jubilarica je znana v najširših krogih kot pridna in marljiva ter naklonjena vsakemu, kateri se je zatekel k njej za kako pomoč ali podporo. Podpirala je tudi celo vrsto dijakov s tem, da jim je dajala zastoj hrano in oskrbo. Želimo ji, da bi ta svoj dvojni jubilej obhajala v krogu svoje družine in znancev ter prijateljev pri zdravju in veselju ter da bi nam bila ohranjena čila in vedra ter dobrotljiva še vrsto let!

Sv. Martin pri Vurbergu. Pri nas smo ustanovili fantovski odsek, ki prav lepo napreduje. Najbolj poštvovalen je predsednik. Dne 18. februarja smo igrali igr »Črni križ pri Hrastovcu«. K fantovskemu odseku vsako nedeljo pristopajo novinci, iz česar se vidi, da je delo odseka uspešno.

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Prosvetno društvo bo imelo v nedeljo, 25. februarja, ob dveh popoldne v šoli redni letni občni zbor z običajnim dnevnim redom. Govornik pride iz Maribora. Vljudo vabimo redne in nove člane, da se občnega zbora sigurno udeležijo.

Ptujska gora. Naši farani so v soboto zvečer zaman poslušali, kdaj se bo oglašil misijonski zvon in jim naznanil začetek sv. misijona. Misijon je namreč zaradi bolezni g. misijonarja za en teden preložen in se bo vršil od 25. februarja do 3. marca.

Čirkovce. Od nas že dolgo ni bilo nič slišati. Toda vkljub hudi zimi pri nas ne spimo, temveč se zelo pridno giblomo po naši dvorani. Sedaj bomo nudili obiskovalcem naših prirediteljev spet krasno igr »Dve materie«, in sicer 25. februarja ob treh popoldne v režiji agilne sodelavke gđne Ekartove Micike.

Cvetkovec. Dne 12. februarja je g. Petek Fr. ujel v Pesnici veliko ribo, težko 15.45 kg, katere mu je pri lovu prizadejala velika napor, pretrgala mu je dvakrat mrežo, končno se mu je po velikem naporu le posrečilo jo vloviti. Kljub hudemu mrazu, ki je pritiskal tiste dni, je moral skočiti do kolena v vodo. Redki primeri so, vloviti v naših vodah tako veliko ribo. V letu 1863. je ujel g. Anton Horvat v Pesnici ribo s težo 20 kg, od tistega časa pa ni imel pri nas noben ribič velike sreče na takega velikana. — Zadnje nedeljo sta slavila 40. letnico zakonske zvestobe gg. Ivan in Frančiška Petek, posestnika v Cvetkovcih, v krogu svojih treh hčera, zetov in vnukov. K jubileju jima častitamo in želimo, da bi dožakala še zlato poroko! — Od 13. do 15. februarja se je vršil v Ormožu združni tečaj, katerega se je udeležilo iz našega kraja lepo število agilnih fantov. Pričakujemo, da bodo nauke dobro porabili v bodočnosti!

Slovenska Krajina

Murska Sobota. S tukajšnjega okrajnega sodišča je premeščen v Laško sodni pristav g. Miha Jereb. Za sodnika našega okrajnega sodišča pa je imenovan g. Čeršak Franc, doslej sodni starišina v Prevaljah. — Dne 10. februarja so imeli naši agilni gasilci svoj letni občni zbor, katerega se je udeležilo lepo število članov. Ponočno je bil z malimi spremembami izvoljen stari odbor z g. Benkom na čelu. — Pred kratkim je bil občutno kaznovan trgovec Samuel Kohn, ker v času pomanjkanja petroleja istega ni hotel prodajati ter je navijal cene, čeprav ga je imel v zalogi precejšnjo količino. Obsojen je bil na en mesec zapora in na 6000 din denarne globe. — Od naše pošte je premeščena v Velenje gđna Hočevar Heda, a na njeno mesto pride iz Velenja k nam g. Horvat Mihaela.

Turnišče. Zaradi velike množine snega, katerega težo je povečal še dež, ki je pred nedavnim padal, se je na večih stanovanjskih, odnosno gospodarskih poslopjih porušilo ostriše. Po taki nezgodi je bil prizadet tudi posestnik Dugas Ivan, kateremu je sneg podri streho na gospodarskem poslopiju. Škoda je tem večja, ker je opeka in tramovje pri padcu polomilo tudi večino kmetijskega orodja, ki se je nahajalo na gumnu.

Beltinci. Že večkrat je bilo omenjeno v našem časopisu, da se je poštini avtobus, ki je vozil na progi Murska Sobota—Beltinci—Dol. Lendava, pokvaril, vsled česar se je moral promet na tej progi skrajšati, kajti poštino ravnateljstvo nima zanj nadomestila. Občina Lendava, okrajno načelstvo v Murski Soboti ter gremij trgovcev v Soboti so prosili poštno ministrstvo za nov avtobus, a dobili so odgovor, da njihovi prošnji zaenkrat ni mogoče ustreči, ker ni na razpolago tozadevnega kredita, zato novega avtobusa ne more nabaviti. Obiljubilo pa je, da bo z novim

proračunskim letom nabavljenih več voz in bomo takrat verjetno tudi mi dobili nov avtobus. Vendar pa se nam tako čakanje zdi predolgo, zato zahtevamo, da se našim upravičenim željam čimprej ustreže; kajti tudi mi smo redni davkoplačevalci in to še z večjim davčnim količnikom kot ostali deli Slovenije.

Dobrovnik. Pretekli teden je v bližini Dobrovnika pristal majhen balon, za katerega nihče ne ve, od kod je priletel in čigav je, ker je bil prazen. Spravili so ga na orožniški postaji.

Veliki Dolenci. V nedeljo dne 11. februarja je bilo ustanovljeno Prosvetno društvo pod vodstvom preč. g. provizorja Horvat Franca. Že ob ustanovitvi se je vpisalo nad 30 članov, upamo pa, da bo število članstva z vsakim dnevom narasčalo. Naš cilj pa je, zidati si društveni dom in v tem oziru računamo s podporo naših dobrih prijateljev.

Haloze

Leskovec. Takoj po prevratu se je poštno ime »Sv. Andrej pri Leskovcu« iz tehničnih razlogov spremenilo v ime »Sv. Andraž v Halozah«. S tem se je hotel zbrisati spomin na tlačanstvo, obenem pa se je poskrbelo za natančno označbo, tako da so zamenjave izključene. Dandanes se le redko še pripeti, da v Ptuj kak uradnik ne loči Haloz od Slovenskih goric. JNS je za naše štiri združene stare občine hotela skupno ime Leskovec. Mnogi so temu nasprotovali, pa brez uspeha. Lani pa se je vendar tudi naša občina prekrstila iz »Leskovca« v »Sv. Andraž v Halozah«. Tako torej imamo sedaj enotno ime župnije, pošte in občine ter bo sedaj vsaka zamenjava izključena. Želeli je, da bi znanprej ves poštini, župnijski in občinski okoliš bil vedno enotnega trdnega državnega, narodnega in krščanskega mišljenja. Sloga jači, nesloga tlači. Bodimo gospodarji, ne tlačani!

Savinjska dolina

Celje. Okoliško Prosvetno društvo na Lopati je imelo zadnjo nedeljo svoj drugi občni zbor. Za to zborovanje je bil povabljen g. Rado Zakonjšek, ki je imel predavanje o tisku. Naročal je navzočim prosvetnim delavcem, naj skrbijo za širjenje katoliškega časopisa in knjig med ljudstvom. Tudi to je važno in najbolj uspešno delo za ljudsko prosveto. Iz poročil odbora je bilo razvidno, da se je društvo v preteklem letu živahno gibalo. Velika ovira, da se društvu ne more dati razmah, kot bi bilo želeli, je pomanjkanje prostora. Trenutno se vrše zborovanja v prostorih Frecatove hiše. Upanje pa je, da si bo društvo postavilo svoj dom in se tako postavilo na lastne noge. Le po začrtani poti naprej!

Trnovlje pri Celju. Okrajni celtni odbor v Celju je na svoji zadnji seji sklenil, da s prvim aprilom prevzame novo dograjeno cesto Trnovlje—Arcelin v svojo oskrbo. Tako se bo občina zopet rešila skrbi in stroškov za vzdrževanje za nad 2 km dolge ceste. Omenjena cesta se je v kratki dobi poldruga leta dogradila in sedaj še od okrajnega cestnega zastopa prevzela v oskrbo, kar je vsekakor lepa pridobitev za občino. Vasi Trnovlje, Dobrova in Arcelin so mnogo pridobile

ški tovariši pa se ponašajo zopet z drugim izumom: ugotovili so, da se da iz aluminija izdelovati tkivo, ki je nad vse mehko in prilagodljivo, kakor svila. Z aluminijastimi nitmi se dajo doseči najbolj svojevrstni barvni učinki. V kratkem bodo imeli na ameriškem trgu obleke, čevlje, klobuke in ročne torbice iz aluminija.

★

Fizol — zdravilo

Fizol ni samo dragoceno živilo, temveč ima v sebi tudi razne zdravilne sile. V prvi vrsti uporabljajo fizol za mehčajoče obkladke, tudi zoper nečisto kožo in izpuščaje se fizol z uspehom uporablja. V ta namen omehčajo beli fizol v dobrem jesihu, dokler se mu zunanja koža ne spusti. Jedra

sem berač, da bi mi cigan podaril krajcar. Sezi v nedra, za telovnikom imaš večji denar.

Cigan ga je ošinil z očesom polnim srda in je postavil trepetajoč roko na prsa.

»No, hitro!« se je zadržal pisar in udaril z nogo.

Cigan je izvlekel listnico, jo položil med kolena, z muko je izvlekel goldinar in ga dal nadležnežu.

»Še!« je rekel ta in tlačil bankovec v žep.

»Pa — —« je zaškripal kovač.

»Še štiri!« se je napihnil pisar in dvignil štiri prste.

»Kuga! Kaj me odiraš! Oj, žalostna majka moja!«

»Ne pomaga nič, kum! Še štiri!«

»Na, požri, hudir!« je dihnil kovač besno in zagnal predenj štiri goldinarje.

Pisar jih je pobral, pogledal proti soncu, če niso ponarejeni, pokimal in jih vtaknil v žep.

»Tako,« je rekel in se usedel zraven kovača na zemljo, »to je za zdaj dosti. Vidiš, zdaj sem ti spet kum. Samo pametno je treba.«

»Vražji kum si.«

»No, no, no! Zdaj mi daj še tobaka pa sva si spet dobra prijatelja.«

Cigan je vrgel mehur predenj, pisar si je napolnil pipo, prižgal in potegnil dva, trikrat pa dejal:

»Ali pa veš, zakaj vprašujem po Luku, zakaj nanj prežim?«

»Gotovo zato, da bi ti dal denarja.«

»Eh, kaj dal; jaz še mislim ne na to, jaz mislim vzeti.«

Cigan je pazljivo dvignil glavo in pogledal pisarja izpod očesa.

»Da, da,« je potrčil pisar, »vzeti, vzeti!«

»Kako?«

»Poslušaj! Toda pri moji veri, če narobe stopiš, ti utegnejo sneti glavo. Dobro bova zaslužila, jaz pol, ti pol, vsakemu bo dosti. Ali veš, zaradi koga si podavil Martinovo živino in zažgal Martinovo seno? Zaradi Luke, da, da. Treba je bilo bogatega kmeta uničiti, da pride Luku v pest, da si od Luke vzame denar na posodo, in ko bi ga bil imel na vajetih, ga je hotel berač stisniti, naj mu da hčer za ženo.«

»Maro!« je zinil cigan začudeno. »Luka — Maro?«

»Da, Luka Maro! Ha! Ha! Ha! Jaz sem delal, tudi ti si delal, Luka je mislil, da bo na kraju za njega dobro. Ampak on je norec in lopov. Pokesal se je zaradi živine in sena, hotel je mene spraviti v blato, prodal je svoje zadolžnice za gotov denar, da bi si sam pridobil starega in dekle, midva pa naj bi ostala norca in grešnika, on pa svetnik. Uštel se je, vedel sem, da se bo uštel. Kako bi določila mogla vzeti njega, takega capina in pantrta? Nasedel je, tudi jaz sem mu neki stotak pobral iz žepa. Ampak mislil sem vse dobiti. Luka ima pri sebi gotov